

ZAMĚŘ SEBE

„Zaměř sebe dítě zlaté,
vady svoje stále hledej,
nech druhé volně žít
problémy jejich jim dej.

Takto oddychl sis od břemene
co drby druhých byly kamenem,
teď spoustu času vezmi
na svoji světelnou práci.

Máš mnoho věcí k řešení
v životě tomto i v příštích,
nech bližní své v pravdě žít
nikoho nezaměřuj, nech je být.

S láskou v srdci předal jsem
Aštar Šeran všem lidem.“

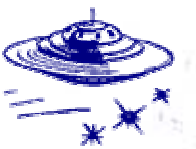
Nechat bližní své kráčet
znamená nezasahovat,
jen když on ptá se
pak máš od srdce odpovídat.

*Děkuji ti drahý Aštare,
s láskou radostně předám všem. Ivo.*

Zákon lásky říká:
Dávat a né vnucovat,
letáky do schránek dávat,
ale nikoho neorganizovat.

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní cesta** –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz .*

Každý člověk volbu má,
zda do sebe, či do druhých šťourá,
jak naloží s danými energiemi
časem, věcmi, myšlenkami.

Když dáváte bližním volnost
oni ji pak ocení,
hned vrátí vám radost
a láskou svou vám přisvědčí.

Dnes málo lidí sebe vidí,
raději věci a jiné lidi,
zaměřit sebe je jim těžko
neb kritizovat druhé jde lehko.

V hrudi své máš podstatu
Ducha, duši, tajemnou,
v pouzdrech uzavření jsou
přijetím temna – zůstanou.

Přijmeš-li změnu životní
pak temnotu láskou rozpustíš,
pravdu v nahotě uvidíš
již druhé lidi necháš žít.

Sdělení 2046. Přijal Ivo A. Benda. 8.10.2004.

CÍTÍM

„Cit lidský jemný je,
nejen světa, životem je,
bohatství člověka je
kdy může říct – cítím.

Celé okolí – vibrace energií
lásky mocná – svítí,
jas bílý z hrudi zářící
člověk může říct – cítím.

Strom jak solitéra
ptáček v keři pípá,
den končící jak stéla
srdcem otevřeným – cítím.

Krásný Anděl v třpytkách
milující, krásná žena,
ten, co tě nenechá,
dále ti říkám – cítím.

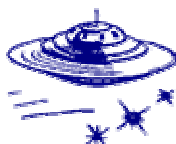
Těla svá ve vibraci - anténa
neustálá pohotovost dávat,
pozornost k lidem trvalá
on hovoří jen – cítím.

Dej lásku tam, kde smráká
kde Slunce zapadlo na čas,
jak pohádkový brouček světla
může ti sdělit – cítím.

Denní rytmus zvířat,
květinka, co si vyšla,
na květ svůj včelky láká
přisvědčit může – cítím.

Dále se již stmívá,
brouček na nos ti usedá,
myšlenka milého - laskavá
znova ti říká – cítím.

Člověk si radost dělá
milým lidem vysílá,
to nejlepší, co má
ó, mocně říká – cítím.

Tak to řeka veliká
každý trochu jinak vnímá,
společné pole lidí plá,
tak zase řeknu – cítím.

Tráva čerstvě vzrostlá
stromy kvetoucí do bíla,
jasmín rozvinutý zjara
to mám povědět – cítím.

Co člověk duchovní dělá ?
Láskou pravdy dává,
zkušenost vjemu otvírá,
tak ti říkám – cítím.

S láskou v srdci předal všem,
Ptaah, srdcem svým, jen.“

*Děkuji ti drahý Ptaahu,
já rád předám lidem zprávu ! Ivo.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní cestě** –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 2047. Přijal Ivo A. Benda. 9.10.2004.

